Vayigash Aleph

(44)26:We said, 'We can't go down. If our youngest brother is with us, then will we go down: for we may not see the man's face, unless our youngest brother is with us.

27:Your servant, my father, said to us, 'You know that my wife bore me two sons:

28:and the one went out from me, and I said, "Surely he is torn in pieces;" and I haven't seen him since.

29:If you take this one also from me, and harm befalls him, you will bring down my gray hairs with sorrow to Sheol.

30:Now therefore when I come to your servant my father, and the boy is not with us; seeing that his life is bound up in the boy's life.

in the boy's life; 31:it will happen, when he sees that the boy is no more, that he will die. Your servants will bring down the gray hairs of your servant, our father, with sorrow to Sheol.

32:For your servant became collateral for the boy to my father, saying, 'If I don't bring him to you, then I will bear the blame to my father forever.

33:Now therefore, please let your servant stay instead of the boy, a bondservant to my lord; and let the boy go up with his brothers.

his brothers. 34:For how will I go up to my father, if the boy isn't with me? Lest I see the evil that will come on my father.

(45)1:Then Yoseph couldn't control himself before all those who stood before him, and he cried, "Cause every man to go out from me!" There stood no man with him, while Yoseph made himself known to his brothers.

2:He wept aloud. The Egyptians heard, and the house of Pharaoh heard.

3:Yoseph said to his brothers, "I am Yoseph! Does my father still live?" His brothers couldn't answer him; for they were terrified at his presence.

4:Yoseph said to his brothers, "Come near to me, please." They came near. He said, "I am Yoseph, your brother, whom you sold into Egypt.

[Genesis]

ינוּ בּוּכַל לָעֶרת אָם־יֵשׁ אָחִינוּ הַקְּטֹן הַלָּא נוּכַל לָעָרֶת אָם־יֵשׁ אָחִינוּ הַקְּטֹן אַחַינוּ הַקּּטֹן אָתַּנוּ

כִּי־לֹא נוּכַל לְרָאוֹת פָּנֵי הָאִישׁ וָאָחִינוּ אַבִי אַתִם יי**א**בֶּור. מֵאָתִּי וַאמַר האחד שַׁנַיִם יַלְדָה־לִּי אִשְׁתִּי: יַלְדָה־לָּי וָקַרָהוּ אַסון פָּנֵי וֹעַתַּה. קשורה בִנַפְשוֹ: וּוָהַיָה כִּראוֹתוֹ עַבַדיך והורידו מֵעָם

אָבָי לֵאמֶר אִם־לְּא אֲבִיאֶנוּ אֵלֶיךְ וְחָטְאתִי לְאָבִי בְּלֹרַהַיִּמְים: ₃ּוָעַתָּה וְשֶׁבּרנָא עַבְדְּךֶ תַּחַת הַנַּּעַר עֶבֶד לְאדֹנִי וְהַנַּעַר יַעַל עִם־אָחְיוּ: ₄ּכִּי־אֵיךְ אֶעֶלֶה אֶל־אָבִי הַנַּעַר אֵינֶנוּ אִתִּי נְפֶּן אָרְאָה בַרָּע אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת־"הַנַּעַר אֵינֶנוּ אִתְּי יְפֶּן אָרְאָה בָרָע אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת־ אַבְיִים ׁ לָּכֹל הַנִּצְּבִים ֹ יִנֹכֹל יוֹמֵף לְהִתְאַפֵּק לְכֹל הַנִּצְּבִים ֹ

וִיּקְבֶּׁא הוֹצִיאוּ כָל־אָישׁ מֵעַלֵּי וְלֹא־עַמַד אִישׁ אָתֹּוּ בְּרָכִי וַיִּשְׁמְעוּ בְּיִתְוַבְּע יוֹסֵף אֶל־אָחְיוֹ: יַוַיִּתְּן אֶת־קֹלְוֹ בִּבְכִי וַיִּשְׁמְעוּ בְּית פַּרְעְה: יַּיַּהְוֹן אֶת־קֹלְוֹ בִּבְכִי וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרִים וַיִּשְׁמַע בִּית פַּרְעְה: יַּיַּהְיוֹ אָמָר יוֹסֵף אֶל־אָחִיוֹ לַאַבְוֹת אֹתוֹ אָבִי חָי וְלְא־יְיְכָלְוּ אָחִיוֹ לַשְׁבְּוֹת אֹתוֹ בִּעבוֹת אֹתוֹ בִּי בִּבְּוֹת אֹתוֹ בִּשׁוּרבֵּא אֵלַי בִּי תִּי נִיּמְף אֶל־אֶחֵיו בִּשׁוּרבֵּא אֵלַי

5:Now don't be grieved, nor angry with yourselves, that you sold me here, for God sent me before you to preserve life.

6:For these two years has the famine been in the land, and there are yet five years, in which there will be neither

plowing nor harvest. 7:God sent me before you to preserve you a remnant in the earth, and to save you alive by a great deliverance.

8:So now it wasn't you who sent me here, but God, and He has made me a father to Pharaoh, lord of all his house, and ruler over all the land of Egypt.

9:Hurry, and go up to my father, and tell him, 'This is what your son Yoseph says, "God has made me lord of all Egypt. Come down to me. Don't wait.

10:You shall dwell in the land of Goshen, and you will be near to me, you, your children, your children's children, your flocks, your herds, and all that you have. וַיִּגְשׁוּ וַיּאמֶר אֲנִי יוֹמֶף אֲחִיכֶם אֲשֶׁר־מְּכַרְתֶּם אֹתֻיּ מִצְרְיִמָה: שְּׁנְעַתְּה וּ אַלֹּרֹתֵעֲצְבׁוּ וְאֵלֹּרִיִּמָה פְּיֹרמֶה הָנָּה פִּי לְמְחָיָה שְׁלָחָנִי אֱלֹהִים לְפְנֵיכֶם: פּיִרֹוֶה שְׁנָתִים הָרֶשָׁב בְּקֶרֶב הָאֶרֶץ וְעוֹד חָמֵשׁ שְׁנִיכֶם אֲשֶׁר אֵין־חָרִישׁ וְקַצִיר: הַּאַרֶץ וְעוֹד חָמֵשׁ לְפְנֵיטָה גְּדֹלְה: שֶּׁוֹתְיִם הְעָתָה לְאראַתֶּם שְׁלַחְתָּם אֹתִי הַבָּה לְפְנֵיטָה גְּדֹלְה: שְּׁוֹתְיִם לְצְרִים: בּּאֲרֶץ וּלְהָאָדוֹן לְכָלּר בִּיתוֹ וּמשֻׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרִים: בּּמְבְרִיה וּלְאָדוֹן לְכָל־ וְאָבִין מִצְרִים הְדָה אֵלֵי אַתָּה וֹמָשְׁלַהְ שָׁמַבִּי אֵלְּיִם לְאָדְוֹן לְכָלּרמִצְרִים רְדָה אֵלֵי אַתְּה וּבְנָּיִךְ וּבְנִי בָנֶיךְ לְאָדְוֹן לְכָלּרמִצְרִים רְדָה אֵלֵי אֵלְּה וּבַנֶּיךְ וּבְנִי בָנֶיךְ בְאֶרֶץ־גֹּשֶׁן וְהָיִיתִ קַרוֹב אֵלֵי אֵלִי אֵלְּה וּבַנָּיךְ וּבְנֵי בָנֶיךְ

וֹגאוֹּב וּלַמְרָך וֹכָל־אֲשֶׁר־לַבְי

Vayigash Aleph

(44)26:We said, 'We can't go down. If our youngest brother is with us, then will we go down: for we may not see the man's face, unless our youngest brother is with us.

27:Your servant, my father, said to us, 'You know that my wife bore me two sons:

28:and the one went out from me, and I said, "Surely he is torn in pieces;" and I haven't seen him since.

29:If you take this one also from me, and harm befalls him, you will bring down my gray hairs with sorrow to Sheol.

30:Now therefore when I come to your servant my father, and the boy is not with us; seeing that his life is bound up in the boy's life; 31:it will happen, when he sees that the boy is no more, that

31:it will happen, when he sees that the boy is no more, that he will die. Your servants will bring down the gray hairs of your servant, our father, with sorrow to Sheol.

32:For your servant became collateral for the boy to my father, saying, 'If I don't bring him to you, then I will bear the blame to my father forever.

33:Now therefore, please let your servant stay instead of the boy, a bondservant to my lord; and let the boy go up with his brothers.

34:For how will I go up to my father, if the boy isn't with

34:For how will I go up to my father, if the boy isn't wir me? Lest I see the evil that will come on my father.

(45)1:Then Yoseph couldn't control himself before all those who stood before him, and he cried, "Cause every man to go out from me!" There stood no man with him, while Yoseph made himself known to his brothers.

2:He wept aloud. The Egyptians heard, and the house of Pharaoh heard.

3:Yoseph said to his brothers, "I am Yoseph! Does my father still live?" His brothers couldn't answer him; for they were terrified at his presence.

4:Yoseph said to his brothers, "Come near to me, please." They came near. He said, "I am Yoseph, your brother, whom you sold into Egypt.

[Genesis]

באמר (44):26(44 מעם לאמר יוסף

5:Now don't be grieved, nor angry with yourselves, that you sold me here, for God sent me before you to preserve life.

6:For these two years has the famine been in the land, and there are yet five years, in which there will be neither

plowing nor harvest. 7:God sent me before you to preserve you a remnant in the earth, and to save you alive by a great deliverance.

8:So now it wasn't you who sent me here, but God, and He has made me a father to Pharaoh, lord of all his house, and ruler over all the land of Egypt.

9:Hurry, and go up to my father, and tell him, 'This is what your son Yoseph says, "God has made me lord of all Egypt. Come down to me. Don't wait.

10:You shall dwell in the land of Goshen, and you will be near to me, you, your children, your children's children, your flocks, your herds, and all that you have. וַיּגְּשׁוּ וַיֹּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף אֲחִיכֶּם אֲשֶׁר־מְּכַרְתֶּם אֹתִי מְצְרְיִמָה:
ַּגְירִמְה:
ַּגְירִמְה: שְּׁלְחְיָה שְׁלְחְנִי אֱלֹּהִים לְפְּנִינֶם:
מְּצְרִיְמָה: שְׁנִתִים הָרָעָב בְּקֵּרֶב הָאֶרֶץ וְעוֹד חָמֵשׁ שְׁנִתִים הָרָעָב בְּקֵרֶב הָאֶרֶץ וְעוֹד חָמֵשׁ שְׁנִיכִם:
שְׁנִיכָם אָשֶׁר אֵין־חָרִישׁ וְקָצִיר: הְנִישְׁלָחְנִי אֱלֹהִים לְפְנִיכֶם:
לְפְּנֵיכֶם לָשִׂנִם לָכֶם שְׁאֵרִית בָּאֵרֶץ וְלְהַחְיוֹת לָכֶם לְפְנֵיכֶם לְפָבְיִים לְכֶם שְׁאֵרִית בָּאֵרֶץ וּלְהַחְיוֹת לָכֶם לְפְּנֵיכֶם לָשְׂנִם לָכֶם שְׁאֵרִית בָּאֵרֶץ וּלְהַחְתֶם אֹתִי הֵנָה לְּפִרְעֹה וְּלְאָדוֹן לְכָל־ לִבְּיִם בְּיִשְׁהִן לְאֵרוֹן לְכָל־ בִּיְתְּיִם וְיִשִּׁימֵנְי לְאָב לְפַרְעֹה וְלְאָדוֹן לְכָל־ בִּיתְוֹ וְמִיּלְהָים וַיִישִּׁימִנְי לְאָב לְפַרְעֹה וְלָאָדוֹן לְכָל־ בִּיְרָה אָמֶר בְּנְבְּרִים: מְּקְרָה שָׁמְנִידְ וּבְּיָי בָּנִידְ וּבְיִים בְּבָרְ אַמְרֹ בְּנְיִים בְּבְּרָב אָמֶר בְּבְרָ אַלִּי אַמִּר בְּבְרָב אַלִּי אֲמָרְתֵּם אֵלִיו כָּה אָמֵר בְּבְרָב אַלִי אֵלִר מִעְּמִרְיִם וְרָבָי בְנִייִ בְּנִייִם וְרָב אַלְיב אֵלִי אֵמִר בְּנִים בְּנִייְ בְּנִייִר וְבָּיִים וְרָב, אָלִין מִצְרָר אַלִי אַלִּי אָלִי וְבְּבְיִים וְרָב בְּיִבְי בְנִייִר בְּבְיִר בְּנִייך וּבְיִי בְּנִייִ בְּנִייְ בְּנִייְ בְּנִייך בְּבְיִים וְרָב אֵלִי אֵלִי אַלִּי אָלִי וְבְּיִי בְּנִייְ בְּנִייְ בְּנִייְ בְּנִייְ בְּנִייְ בְּנִייְ בְּנִייְ בְּנִייְ בְּנִייְ בְּנִיי בְּנִייְ בְּנִייְ בְּנִייְ בְּנִייְ בְּנִייִ בְּיִים בְּבְייִ בְּיִים בְּבְייִ בְּבְיִים בְּבְייִ בְּבְיִים בְּבְיִים בְּבְיִים בְּבְי אַלִּי אָּבִי אַבְיִי אָּבִיי אַלִּיים וְבְּנִיים וְּבְבְיים בְּיִים בְּבְיִים בְּבְיִים בְּבְיים אָּבִיים בְּבְיים אָבִיי אַבְּיִים בְּבְיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּבְיים בְּבְייִים בְּיִים בְּיִבְיים בְּיִים בְּיִים בְּנִים בְּבְיים בְּיִים בְּבְיים אַבְיים בְּבְיים בְּבִיי בְּים בְּבְיים בְּבְיים בְּיִים בְּיִיבְּים בְּייִים בְּיִים בְּיים בְּיים בְּיִיבְיים בְּייבְיִים בְּייבְיִים בְּייבְיִים בְּיִיב

[Genesis] אִם־יִשׁ לָרֶדֶת רֹאָמֶר <u>(44)</u> נוכַל ַריִ**א**מֶר. ַעַר־הָנָ**ה**: אָסוֹן 31 בְּרָרָה. קשוּרָה 32:32 F אָם־לא ַנֻעַתָּה. יַנְעַתָּה کياً אָתִי אֶרְאֶה יוֹמֵף

מִעְלֵי בְל־אָישׁ בְל־אָישׁ הוֹצִיאוּ וָלא־עָמַד אָת־קֹלְוֹ <u>ַר</u>ָּרָּתְּן **ָ**אֶל־אֶחְיוּ: יוֹמֶף ַר^{ּי}ֹאמֶר. יוֹמַף פַרְעָהי וַיּשְׁמַע בֵּית לַעֲנוֹת אתו וְלֹא־יַכְלְוּ הַעוֹד יוֹמֵף אֶחֶיו דָר אָבִי ַר[ָ]אמֶר. אֶחֶיוֹ אָל יוֹמֶף יוֹמֶף אַשֶּׁר אָחִיכֶם אָני וַיּאמֵר ָואַל־יִחַר[ׁ] אַל־תַעְצְבוּ ועתה| אֱלֹהִים שָׁלָתַנִי לִמְחָיָה בִּל ַדְעָב שָׁנָתַיִם דָאֶָרֶץ בַּצֵונֶר <u>ַר</u>ִיּשְׁלָחֵנִי אַשֶר ּוָקְצִיר: אַין־חָרָישׁ לַכֶּם וּלְהַחֵיוֹת שָׁאֵרִית בָּאָרֶץ שָׁלַחְתֶּם יַּנְעַתְּה. לא־אַתֶּם ל<u>פ</u>ּרְעה וַיִשִּׁימֵנִי **אֶל־אַבִי** פ<u>ּ</u>מַבַרוּ. ומשל :מְצְרָים: בָּבָל־אֶבֶץ אֵלְיוּ יוֹמַף כה אָמַר בֹּלַל

וָצֹאנְךְ וֹבְלְרָבְ וִבְלִרִאֲשֶׁר־לָךְ: בָאֶרֶץ־גֹּשֶׁן וָבְיִיתָ לָרוֹב אֵלֵי אַלִּי אַתְּה וּבָנָיךְ וּבְנִי בָנֵיךְ וִצֹאנְךְ וּבְלָרָךְ וִבְלֹרִאֲשֶׁר־לָךְ:

ובאמר כא בוככ כרדת אם יש אוזיבו הקטן אתבו וירדבו כי כלא בוככ כראות פבי האיש ואוזיבו הקשן איבנו אתנו ויאמר עבדך אבי אכינו אתם כי שלים יכרה כי אשתי ויצא האוזר מאתי ואמר אך פורף פורף וכא ראיתיו עד הגה וכקוזתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאכה ועתה כבאי אכ עבדך אבי והגער איגנו אתנו ולפשו קשורה בנפשו והיה כראותו כי אין הגער ומת והורידו עבדיך את שיבת עבדך אביבו ביבון שאכה כי עבדך ערב את הבער מעם אבי כאבר אם כא אביאגו אכיך ווזשאתי כאבי ככל הימים ועתה ישב בא עברך תוזת הבער עבר כאדבי והבער יעכ עם אוזיו כי איך אעכה אכ אבי והבער איבנו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי וכא יככ יוסף כהתאפק כככ הגצבים עכייו

ויקרא הוציאו ככל איש מעכי וכא עמד איש אתו בהתודע יוסף אכ אוזיו ויתן את קכן בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה ויאמר יוסף אכ אוזיו אני יוסף העוד אבי וזי וכא יככן אוזיו כענות אתו כי בבהכן מפניו ויאמר יוסף אכ אוזיו גשו גא אכי ויגשו ויאמר אני יוסף אוזיכם אשר מכרתם אתי מצרימה ועתה אכ תעצבו ואכ יוזר בעיניכם

אתי הגה כי כמוזיה שלוזגי אלהים כפגיכם
כי זה שגתים הרעב בקרב הארץ ועוד וזמש
שגים אשר אין וזריש וקציר וישלוזגי אלהים
לפגיכם לשום לכם שארית בארץ ולהוזיות לכם
לפליטה גדלה ועתה לא אתם שלוזתם אתי הגה
כי האלהים וישימגי לאב לפרעה ולאדון לכל
ביתו ומשל בכל ארץ מצרים מהרו ועלו אל אבי
ואמרתם אליו כה אמר בגך יוסף שמגי אלהים

כאדון כככ מצרים רדה אכי אכ תעמד וישבת בארץ גשן והיית קרוב אכי אתה ובגיך ובגי בגיך וצאגך ובקרך וככ אשר כך